

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola IV. Siricii Papae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

rare præceptum: Et qui non didicit, iam docere compellitur. Ita nullus reperitur idoneus clericorum? Nec inter diaconos, nec inter alios clericos inuenitur, qui sacerdotio dignus habeatur, sed ad condemnationem ecclesiæ, laicus postulatur? Quod ne fiat ultra, admoneo. Prædico, vt vnã fidem habentes, vnum etiam in traditione sentire debeamus, probantes nos vnanimis atque concordēs * pacifici in Christo, & in obseruationibus apostolicis habere caritatem. Medio itaque Patre & vnigenito Filio eius & Spiritu sancto, & vnus diuinitatis trinitate, conuenio, vt in his fides catholica & disciplina nostra permaneat. Nec quisquam putet, tamquam ordinationes terrenas fieri, cum cæleste sit sacerdotium, vt fidelibus gloria maneat dignitatis eiusdem, & ante tribunal Christi ex hinc non habeat, quod accuset.

* for. pa-
cifici in
Christo,

EPISTOLA IV.
SIRICII PAPÆ.

Dilectissimis fratribus & coepiscopis per Africam, Siricius.

CVM in vnum plurimi fratres conuenissemus ad sancti apostoli Petri reliquias, per quem & apostolatus & episcopatus in Christo cœpit exordium, placuitque propter emergentes plurimas causas, quæ in aliquantis non erant causæ, sed crimina, vt de cetero sollicitudo esset vnicuique in ecclesia curam huiusmodi habere, sicuti apostolus prædicat Paulus, *talem Deo ecclesiam exhibendam, non habentem maculam aut rugam*, ne per alicuius morbida afflatum ouis, conscientia nostra contaminata videretur. hac de re, meliore consilio id fedit, propter eos maxime, qui in præsentī valetudine corporis, aut festæ ætatis causa, adesse minime potuerunt, quo perpetuo istiusmodi forma seruetur, literas tales dare placuit, non quæ noua præcepta aliqua imperent, sed quibus ea, quæ per ignauiam desidiamque aliquorum neglecta sunt, obseruari cupiamus; quæ tamen apostolica & patrum constitutione sunt constituta. Scriptum est: *Stete, & 2. Theff. 2. tenete traditiones nostras, siue per verbum, siue per epistolam.* Illud certe vestram debet mentem, dilectissimi fratres, vehementius * excutere, vt ab omni labe sæculi istius

Hæc est Synodalis Cœcilii Romani.

Ephes. 5.

2. Theff. 2.

* excita-

re,

Concil. Tom. 3.

Kkk

immunes securique ad Dei conspectum veniamus. * Nec enim erimus immunes, qui & præsumus plebibus, cum scriptum sit: *Cui multum creditum fuerit, plus ab eodem requiritur.* Ergo, quoniam non pro nobis tantum, sed pro populo credito cogimur præstare rationem, populum disciplinam deificam & humilem erudire debemus. Extiterunt enim nonnulli, qui statuta maiorum contemnentes, castitatem ecclesiæ præsumptione sua violarunt, voluptatem populi sequentes, Dei iudicium non timentes. Ergo, ne pari more silentio conuiuere, atque adhibere consensum talibus videamur, vnde gehennæ pœnas possumus incurrere, dicente Domino: *Furem videbas, & currebas cum eo, & cum adulteris portionem tuam ponebas:* hæc sunt, quæ deinceps, intuitu diuini iudicii, omnes catholicos episcopos expedit custodire.

Luc. 12.

Psalm. 49.

Dist. 64.
Extra con-
scient.Nicænz
Synod. c. 4.

I. Vt extra conscientiam sedis apostolicæ, hoc est, primatis, nemo audeat ordinare. Integrum enim iudicium est, quod plurimorum sententia consequatur.

II. Ne vnus episcopus episcopum ordinare præsumat propter arrogantiam, ne furtiuum beneficium præstitum videatur. Hoc enim in Synodo Nicæna constat esse definitum.

III. Item, si quis post remissionem peccatorum, cingulum militiæ sæcularis habuerit, ad clerum admitti non debet.

IV. Vt mulierem, id est, viduam, clericus non ducat vxorem.

V. Vt is, qui laicus viduam duxerit, non admittatur ad clerum.

VI. Vt de aliena ecclesia ordinare clericum nullus vsurpet.

VII. Vt abiectum clericum alia ecclesia non admittat.

VIII. Vt venientes a Nouatianis vel Montensibus per manus impositionem suscipiantur, præter eos quos rebaptizant.

IX. Præterea, quod dignum & pudicum & honestum est, suademus vt sacerdotes & leuitæ cum vxoribus suis non coeant, quia in ministerio diuino quotidianis necessitatibus occupantur. Ad Corinthios namque sic Paulus scribit, dicens: *Abstinete vos, vt vacetis orationi.* Si ergo lai-

1. Cor. 7.

cis abſtinentia imperatur, vt poſſint deprecantes audiri: quanto magis ſacerdos vtique omni momento paratus eſſe debet, munditiæ puritate ſecurus, ne aut ſacrificium offerat, aut baptizare cogatur? Qui ſi contaminatus eſt carnali concupiſcentia, quid faciet? excuſabit? Quo pudore, qua mente uſurpabit? Qua conſcientia, quo merito hic exaudiri ſe credit, cum dictum ſit: *Omnia munda mundis, coinquinatis autem & infidelibus nihil mundum?* Qua de re, hortor, moneo, rogo, tollatur hoc opprobrium, quod poſteſt iure etiam gentilitas accuſare. * Forte creditur, quia ſcriptum eſt: *Vnius uxoris virum.* Non * permanenti in concupiſcentia generandi dixit, ſed propter continentiam futuram. Neque enim integros non admittit, qui ait: *Vellem autem omnes homines ſic eſſe, ſicuti & ego.* Et apertius declarat, dicens: *Qui autem in carne ſunt, Deo placere non poſſunt. Vos autem iam non eſtis in carne, ſed in ſpiritu.*

Tit. 1.

1. Tim. 3.

Tit. 1.

1. Cor. 7.

Rom. 8.

Hæc itaque, fratres, ſi plena vigilancia fuerint ab omnibus obſeruata, ceſſabit ambitio, diſſenſio conquieſcet, hæreſes & ſchiſmata non emergent, locum non accipiet diabolus ſatiendi, manebit vnanimitas, iniquitas ſuperata calcabitur. Caritas ſpiritali feruore flagrabit: pax prædicata labiis, cum voluntate concordabit. Pax vtique Dei noſtri Saluatoris, quam proximus paſſioni ſeruandam eſſe præcepit, & hereditario eam nobis iure dereliquit, dicens: *Pacem meam do vobis, pacem meam relinquo vobis: & dictum Apoſtoli, vt vnanimis, vnum ſentientes, permaneamus in Chriſto; nihil per contentionem nobis, neque per inanem gloriam vindicantes; nec hominibus, ſed Deo noſtro Saluatori placentes.* His præceptis omnibus ſi fideliter voluerimus obedire, cuſtodiet Dominus corpora noſtra & animas noſtras in diem, *qua redditurus eſt unicuique iuxta opera ſua.* Si quis ſane inflatus mente carnis ſuæ, ab hac Canonis ratione voluerit euagari, ſciat ſe a noſtra communionis ſecluſum, & gehennæ pœnas habiturum. Præterea miſericordia cum iudicio eſſe debet. Talibus enim oportet labentibus manum porrigere, * qui ſic currentem non pertrahant in ruinam. Data Romæ in Concilio epiſcoporum octoginta, ſub die octaua Idus Ianuarii, poſt conſulatum Arcadii Auguſti & Bautonis, vir. clariffim. conſulum.

Idem legitur in epiſt. Innocent. pap. I. ad Victricium.

Ioh. 14.

Phil. 2.

Rom. 2.

Anno Domini 385.

Concil. Tom. 3.

K k k ij

* ſed forte licere hoc creditur, * permanentem

* ſor. qui ſecum